

for dem, naar de ere saa uheldige — og det indtraeffter ikke saa sjældent —, at blive beordrede til at gaa om Bord i en Dampers og ledsage dem ind i Havn. Saa saa de i Diæter udbetalt 1 Krone for hver 12 Timer, som forløbe fra det Øjeblik, da de boardede Dampere og til de igen komme til deres Krydstoldskib, og man kan nok ogsaa indrømme og være enig om, at 2 Kr. pr. Døgn i Diæter for en Mand, som skal ud paa den Tur, er meget lidt, og er det saa uheldigt, hvad vist ret ofte indtraeffter, at de skulle overnatte, saa er Resultatet det, at de maa give omkring ved 1 Kr. eller 1 Kr. 50 Øre for at saa Løgis og Kaffe om Morgenen, og saa have de saadant noget som 50, højst 65 Øre til Frokost, Middags- og Aftensmad. Det er, synes jeg nok, lovlig lidt, især naar man tager i Betænkning, at Måltidet som oftest skal indtages paa Jærnbahnstationen. Men som sagt, jeg siger Tak for, at der er skænktes Sagen saa megen Opmærksomhed, at der er givet dem et Tillæg af 5 Kr. pr. Maaned. Derimod er der en anden Ting, som der ikke er blevet taget Hensyn til, og som jeg i Fjor fremdrog, hvorfor jeg atter i Aar tillader mig kortelig at fremdrage den. Krydstoldassistentene have i Kostpenge 40 Kr. om Maaned, hvilket jeg i Forbigaaende skal bemærke er lige saa tarveligt for ikke at sige tarveligere for dem end de 35 Kr. til Krydsbetjentene. Dog kan dette bedre passere, end den virkelig strenge Behandling, der bliver dem til Del. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister, af hvem man vist fra alle Sider venter, at han vil vise sig imødekommende i Retning af at saa humane Reformere gennemført, ogsaa vil være saa venlig at skænke denne Sag sin Opmærksomhed. Disse Mennesker blive som befendt kommanderede ud fra deres Hjem til deres Opholdssted, saa snart Vejforholdene om Foraaret tillade det, og saa have de at blive der ude, saa længe Vejret tillader det uden at kunne komme hjem, med Undtagelse af en 8, 9, 10 Dage i Sommertiden. Hvis de have vist sig særdeles flinke, indrømmer nemlig Krydstoldinspektøren dem en saadan lille Ferie. De, der kommanderes ud til Vintertjeneste, og det er egentlig en Tredjedel af dem, have saa ikke Lejlighed til at komme til deres Hjem i en Tid af 22 Maaned. Jeg finder virkelig, at det er en streng Behandling at give dette Mandstab som skal betjene vore Krydsfartøjer, og jeg mener ogsaa at kunne sige, at det er en bagvendt Maade den Sag er ordnet paa. Man kommanderer dem saa langt bort fra deres Hjem som muligt, man kommanderer f. Eks. Jolt fra Orø op til Frederikshavn

eller Grenaa eller et andet Sted for at ligge paa Kryds der, og det er dem forbudt at have deres Familie ved den Station, hvor de ere stationerede. Kunde der ikke være nogen Anledning til at give dem Tilladelse til at have deres Familie boende ved den Station, hvor de ere stationerede? Det er, som jeg gentagende har udtalt, lidt strengt paa den Maade at forbyde en Mand at komme til sit Hjem og forlange, at han skal leve isoleret fra Hustru og Børn og Familie i saa lang Tid. Jeg tror slet ikke, det er nødvendigt. Ganske vist er jeg ikke sagkyndig paa dette Omraade, men efter de Oplysninger, jeg har skaffet mig, ere Tilstandene for disse Mennesker langt mere humane baade i Tyskland og England, og naar de kunne være mere humane paa disse Pladser, hvor de dog have lige saa store for ikke at sige langt større Kyststrækninger at bevogte mod Smugleri og deslige, mener jeg ogsaa, at der kan være Anledning til, at man tænker noget mere velvilligt paa Krydsmandstabet her i Landet. Det er som sagt min Hensigt til den ærede Finansminister, at han vil tænke velvillig paa den Sag, jeg atter i Aar her i al Bestedenhed har tilladt mig at fremdrage, og haaber jeg, at det maa blive indrettet saaledes, at Krydsbetjentene ad Aare maa saa Lov til at flytte deres Familier op til de Pladser, hvor de have Station, og indtil dette sker, at der maa blive indrømmet dem fri Rejse paa Statsbanerne fra den Station, hvor de ere stationerede, til deres Hjem, naar man endelig er saa naadig at ville indrømme dem en lille Smule Ferie. Naar man ved, at en saadan Krydsbetjent ikke har mere end omkring 700 Kr. om Aaret, saa kan man ikke undre sig over, at en Mand, der f. Eks. har Station ved Frederikshavn og er hjemme-hørende paa Orø, af Vengehensyn afholder sig fra at rejse hjem, selv naar han faar Ferie. Jeg synes derfor, at man straks kunde begynde med den Indrømmelse at give dem fri Befordring. Saa siges der ganske vist fra anden Side og fra Mænd, der have betydelig Rendskab til denne Sag, at de saa maaste ville gaa i Land og ikke passe deres Gerning tilfredsstillende, naar de have deres Familie i Nærheden af Stationen. Men jeg synes, at den Tale har ikke noget paa sig. Det synes mig, det vilde være noget lignende, som om man vilde sige, det gaar ikke an at give en Rigsdagsmand større Diæter, for hvis han fik mere, saa vilde han maaste finde paa at saa sin Hustru og sin Familie ind til Kjøbenhavn, og saa kunde det være, at han ikke vil passe sin Rigsdagsgerning. Saa, det ærede Medlem fra Nykøbing ryster